

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr. — Egyes szám ára 6 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos
Dobay János.

A lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez
hirdetmények és előfizetések a kiadóhivatalhoz (ifj. Jancsó
Mózes könyvnyomdája Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

A válság.

Minden parlamentáris magyarázat nélkül merült fel a hír, hogy Wekerle és miniszter társai beadták lemondásukat s azt ő felsége tudomásul véve, az ügyek vezetésével megbizta ideiglenesen, míg az új kabinet megalakul, illetve míg ő felsége Budapestre jön.

Oly miniszterválság, milyen jelenleg a Wekerle kormányé, még eddig a mi alkotmányosságunk keretében nem volt ismeretes. Történtek ugyan kabinetváltozások, melyek nem szabályos parlamentáris leszavaztatás következtében buktak meg, de ezeknél csak a parlamentárizmus külsőségei, a formai kellékek hiányzottak.

Oka a jelenlegi kormány lemondásának, állítólag, a király ama kívánságában rejlenék, hogy az esetben, ha a főrendiház a még hátra levő egyházpolitikai javaslatokat visszavetné, azok egyszerűen levétessenek a napirendről és ez volna egyidejűleg zsinór-

mértéke az alakulandó új kabinet magatartásának is.

E szerint tehát a koronánál fölmerült nehézségek volna indító okai a kormány lemondásának, a milyenek sem a Tisza kormány, sem a Szapári kormány bukásánál egyáltalán nem szerepeltek.

Ha a buktatás csakugyan felülről jött, sajnálnunk kell e pillanatban, mert az egyházpolitikai javaslatok sikeres keresztülvitele dicsőséges tanúságát adta a kormány és a magyar közvélemény erejének, míg most a miniszterválsággal nyilvánvalóvá lesz, hogy a nemzeti képvislet hatalmának elismerése nálunk, a pillanatnyi diadalok daczára is, még elég kérdéses.

A Wekerle kormány ilyen bukását senki sem óhajtotta, ily természetű menesztését pedig, bizonyára nem akad olyan, ki hozsánnával fogadja, annál is inkább föltehető, mert az ellenzéki férfiak liberálison gondolkozó tagjai is támaszai voltak az egyházpolitikai javaslatok keresztülvitelében.

Egészen más jelentőséggel bírna a kormány változás, ha a korona bizalmatlansága elvi háttérrel is bírna, mert ez a még hátra levő egyházpolitikai javaslatok végmegoldásában a jövő kormányt változott eljárásra kötelezné s így nem léphetne minden nyomon a jelenlegi kormány helyébe, a mi a liberális eszméknek csak fél győzelmét jelentené.

Többféle verzió kering az új miniszterelnökséget illetőleg. Kombinációba van Széll Kálmán, kinek eddigi magatartása megváltozott s mint a „M-g” értesül, odanyilatkozott, hogy most, ha harmadszor is felajánlaná ő felsége a miniszterelnökséget — nem utasítaná vissza.

Ez a hír a képviselőház folyosóján nagy feltűnést keltett és a kormánypártiak rokonszenvével találkozott, kik állítólag Bánffytól idegenkednek; de az sem lehetetlen, hogy a Wekerle kormány a királyi bizalom új fényével övezve fog kiemelkedni a válság zavaros hullámaiból.

OO.

Politikai hírek.

A kormány lemondása. Wekerle Sándor miniszterelnök és Lukács Béla keresk. miniszter e hó 19-én este Bécsbe utaztak. A király Wekerlét e hó 20-án délután egy órakor hosszabb kihallgatáson fogadta. A király az ünnepek után Budapestre jön és ez alkalommal a helyzetet tisztázní fogja. Wekerle a kihallgatás után hosszabb ideig konferált Andrássy és Lukács miniszterrel.

A „Pesti Napló” december 20-án este 7 órakor külön kiadásban közölte, hogy a király másfél óra hosszáig értekezett Wekerle miniszterelnökkel. Wekerle a minisztertanács határozatához képest benyújtotta a királynak a kormány lemondását s a király tudomásul vette azt, kijelentvén, hogy elhatározását tudatni fogja a kabinettel.

A király az ügyek továbbvitelével a kormányt bizta meg.

Legujabb.

Budapest, decz. 22. A kormány tegnap aláírta a lemondási okiratot, melyet azonban csak 27-én fognak a király elé terjeszteni. Politikai körökben azon kombináció tartja magát, hogy az új kabinet elnöke báró Bánffy Dezső lesz, ki egyszersmind a belügyi táczát is átveszi. Igazságügyér Teleszky, pénzügyminiszter Lukács László leend. A többi miniszterek megmaradnak.

TÁROZA.

Egy gyilkosság.

— Elbeszélés. —

Irta: Barthalis János.
(Folytatás.)

Ha már ott vannak, elmulatozzák az estét, s meg is hűlnak. Hiszen ráérnek dolgaik elvégzésére egy napal később is. Nem éppen olyan rossz az.

A kedélyes pohározás pedig tovább folyt. Venczel mestert is meghívták negyediknek a kis társaságba.

Ugy tizenegy óra felé a bort püncs váltotta fel. Eduárd csapongó kedve már ekkor nem ismert határt. A szesz hatása észrevehető volt rajta s szokása ellenére nagyon bőbeszédű kezdett lenni.

— Hahaha! — nevetett fel egy ízben. — Ha eszembe jut, hogy feleségemnek köszönhetem, hogy most e vig baráti körben feledem az élet gondjait, igazán kaczagnom kell felette.

— És ugyan miért? — kérdé kíváncsian egyik utas.

— Hát, hogy az ördögbe is ne örülnék, mikor Clementinem a tegnap holmi babonás előérzetektől elfogódott hangon kért, hogy halaszszam el utazásomat, mert balsejteli-

mei veszélyeket gyaníttatnak vele, melyeknek — önként érthetőleg — áldozata leszek. Én pedig lemondok tervemről. De már ma reggel felhasználva a kedvező alkalmat, utra kelek s ime egy vidám társasággal töltöm az éjt. No, de már az ilyen veszedelem mindig kíváncsatos volt és lesz is nekem. Képzelem, hogy nőm, — ki asszony, mint a többi — menyire meg lehetett lepötve, mikor félálomból arra a tudatra ébredt fel, hogy a madár kirepült a kalitkából. Hahaha!

— Anyagi? — szólt erre a másik utazó.

— És micsoda veszélyeket gyanított neje, mert hiszem, hogy aggodalmaim kinyilvánította ön előtt, uram — kérdezte Venczel semmit jelentő arezzal.

Eduárd elég meggondolatlanul felelt. De a másik perezen észrevette, hogy igen sokat mondott. Hanem már későn volt a kiejtett szokat visszavonni:

— Hát, tudják uraim, én mindig sok pénzzel utazom. Jelenleg is nyolczvanezer font sterling érték van nálam, nem számítva ebbe kincseket érő gyűrűimet, órámat. Egy fejedelem megirigylhetné tőlem aranyszelen-ezümben hordott drága gyöngyeimet. Nem esoda, ha Clementinem félt en-

gemet, s arra kért, hogy senkinek se áruljam el magammal hordott vagyonomat. Fél, hogy meggyilkolnak érettk.

— Gyémánt egy nő az — szólt újra a második utas.

Venczel arezzán szokatlan pir jelentkezett. Szemei tűzben égtek Eduárd szavaira. De senki sem figyelt rá.

E közben a vendégek megelégtették a mulatságot. Lefeküdni óhajtottak. Eduárd már ittas volt ekkor.

Venczel aztán kimutatta hálószo-bájukat. A két utazónak együtt, Eduárdnak pedig külön más szobát nyitott meg, mely terem éppen szomszédos volt amazokéval. És magukra hagyta őket.

Nemsokára mindenki lefeküdt a háznál. Venczel családjá, s a családok is mind aludni tértek. Csak a vendéglős szemeit kerülte az álmom. Egy rettentő tervet forgatott agyában.

Éjfél után két óra felé egyik utazó különös zajra ébredt meg. Ugy tetszett neki, mintha az Eduárd szobájában rövid időközönként dulakodás, majd meg elfojtott kiabálás hallatszanék. De ez is oly gyengén, hogy utóbb még azt hitte, hogy a hallucináció üzi vele csúfos játékát. Nem

sok jelentőséget tulajdonított hát annak.

Ujra elaludni próbált. Hanem az előbbi zaj megint ismétlődött. Most már erőteljesebben, de mégis elég gyengén arra, hogy ki ne tudja venni, vajjon mi történik a szomszédos szobában. Majd meg a haldoklóhoz hasonló tompa hörgés hangja zavarta meg az éji esendőt.

De már ekkor semmi kétsége nem volt az iránt, hogy ott valami rémes dolognak kellett történni. Barátja ágyához esuszott hát, s felköltötte azt:

— Ébredj, szólt hozzá, s vedd pisztolyodat magadhoz te is. A szomszéd szobában büntény követett el.

Társa nem hitt neki. Ő is hallgatózott tehát. A fuldoklás oda át pedig szaporább kezdett lenni.

— Istenemre, mondasz valamit, szólt halálsápadtan. Nem jó dolog van ott, a másikkal. Gyilkosok barlangjában vagyunk . . . mit tevők legyünk?

S esüggeden, tétovázva állt egy helyben.

(Folytatása következik.)

Csarnok.

Egy drótos tót levele a szerkesztőhöz.

III.

Tekindetesz Pán szerkezdő!

Rigotatol ota van, hogy semít sem nem irtam Pán szerkezdő zajsagjának, mar izz mint önnék, zenyim jo akaro nagy jo uramnak. Eddig annak következtiben nem leheté irti, hogy zesztendő véginek miatta kellett sokacska dolgozni, minthogy jégrehajto zurasag zerösen minkoltata szegin Miklozskat a zesztendei hatra-lek porziacskaikt, izz szernyen jeszgetett, hogy ha utolsoig valo krajczarcsakat sem nem be fizetem, adobeszédő zurasagnal, hat nemság, hogy zegirfogoskakak izz drottekeresceskiket leveszi hatacskamrul, hanem zenyim gyenyerusigezs viragzsalomat, szipsigezs matkamat, dragalatos Panuskamat izz zalogba elviszi kesighazahol, protekulonyba írja, izz legkezelebbi zalkalmatlansagval elarverezkedé mint dukálja.

Emian iszonyatasan sokat faradtam, hogy kiizzadmanyozzam adocizulacsakakat. Ezirt nem irkeztam Pán szerkezdőhöz írnya. Bizom zisten valosagval mondok, sok elrepedte fazekasca a tanusagom, hogy zigasagot megbeszilek, mert hat a világ minden kinesiirt sem nem engettem volna Panuskamat dobra ütnei, idegeny kizre jutnyi.

Gorombanek Barnabas keresztapamtul, ki rigen volt baratkuln fraterka, izz igen nátyon szerette a borsoleveskit -- mult, hiten kaptam leveleskit papirosan. Ervendetesz levele volt az. Soha sem nem este nekem olyan jól a megfőtte izz süttöte krumplici sem, mint az a poetaskodással irt tudositvany, mely asz-mor-gya, hogy aszongya:

„Emlj keresztim, Trsztenak Miklozská, Fordult jora, imar zorszagunknak sorsa: Mert az zultromonytan hatra maradcskak, (Klerikalistakog izz nimely grofoeskak) Kuracsonyra nátyon szép krisztinkindli kapták! De az ajandiknak ok nem örvendek,

S annak a miata könyeik ömlenek...
... Polgarhazasodas törvény lett imaron,
S vallas reform vele kerek szamba harm!
Polgar anyakönyvnek az ü vezetise,
Gyermekek vallasanak igető kirdise,
Rendzve leszen már! Javaslát törvény lett,
Zorszag örömiré megszentestetett.
... Tehatlan megirtsd a mit mondok neked:
(Hogyha hü matkadat igazan szereted)
Polgari hazassag törvény levin imaron —
Kelj össze Panusal még a jövő nyaron,
Ugy akarom!”

Bozse mo! Mikor draga levilt hatuljaig kisilabikaltam, veszekedte vigsagomba csaptam földhöz zenyim zsíros kalapját izz portikaeskatamat izz, aztan rugtam el magamtul boes-korkakokat, izz jartam olyan tancz Feketeügy jegen mezitlabososan, hogy Nemerre zurasag szigyenletibe min-gyar felibe szakasztota kējutazast izz, halalsapadtan kotrodott haza ősi portajaba s dörmögve szolt othon övi vén Panuskanak:

— Atta hunczut tut zember! Jobb bakugrast megcsinalja hidegbe boeskor nikül, mint in bundasan Barczasagon.

Bizom, volna ság ükeme politikus, tudna mirt csinaltam olyan vigzinepsigot s tudam nem megbeszilne olyan ultramonytan stilusaban.

Igen, mert nem tudgya, hogy én mozt mar olezon jutok hazasaghoz.

Ság ippeng mozt jutja zeszembe, hogy sok zesztendővel ezelőtt Tisza Kalman zurasag idejibe, mikor polgarhazasodasrul még volt szo, izz mig sem nem lehetett belöle galiczke, zorszagbul minden helyrül nátyon sok siralmas folyamodvany ment fel fővarozsba tisztelendurak által papirosan, melyen sok alairas volt vallas izz nemzet filto nipeknek résziröl, hogy mentsenek meg zorszagot fennvalok a vigveszedelmítöl, hat akkor ippeng nem voltam hon, izz mégizs zenyim neve izz belekerekedte magát alairazsba falunkba. Mikor ezt tudtam meg, majd guta zurasag ütö meg hatam kezeit. Hogy in zellen-sige lettem volna polgarhazasodasnak! En, Trsztenak Miklozs drotostot, ki

akkor izz matkasz voltam Panuskammal! Az sohase ne legyen ugy!

Hanem: a mi halad, sohase nem maradja el. Lám, én mégizs meg-irtem polgari hazassag bejövotelit. Ambar én izz haladtam zesztendőkben elég jól, mert 50 esztendő leginy-sigem után (Panuskam csak kettő-vel több nalammal) völeginy lehetek mar, olezon.

Mozst pedig indulok hazamba vissza, hogy Panussal összekelhessek még jövő nyar előtt. Utazasi tapasztalataimat aztan hazulról írok meg Pán szerkezdőnek. Tudam jo leszen. Addig izz sziveskedjen előtem ismeretlen Jambor Estan elvtarsamnak elismervinyemet jo leveleiért átado-manyozni, mert ő izz latom barátja polgarhazasodasnak. En izz!

Tekindetesz Pán szerkezdőnek pedig vagyok

Szaladasfalva, 1894. decz. 21.

alazatos szolgálja

Trsztenak Miklozs, s. k.
vallasreformok barátja izz drotostot.

— Lapunk legközelebbi száma —
— a közbeeső ünnepek miatt —
f. hó 30-án fog megjelenni.

Ujdonságok.

— Boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk t. olvasóinknak.

— Kinevezés. A pénzügyminiszter kézdivásárhelyi Turóczy Gyula nagyszebeni adóhivatali ellenőrt a vajdahunyadi adóhivatalhoz pénztárnokká nevezte ki.

— Áthelyezés. Vajna Lajos kir. mérnök a háromszékmegyei m. kir. államépítészeti hivatalhoz helyeztetett át.

— Diszokmány. A Kézdi-Vásárhely városi és vidéki vadász egyesület f. év december 13-án tartott közgyűlésében Háromszékvármegye érdekében gazdag főispánját, hatolykai Pótsa József urat egyhangulag és nagy lelkesedéssel, díszelnökévé választotta. Az erről kiálltandó diszokmány, mely most készül, annak idejében nagy ovációk között fog átnyújtatni.

— Kézdi-Vásárhely város képviselőtestülete mult pénteken ülést tartott, melynek tárgyait az új mező törvény által elrendelt intézkedések életbeléptetése képezte. Megállapított, hogy két mezőőr fog alkalmaztatni, egyenkint 112 frt 50 kr fizetéssel. Továbbá elfogadtatott teljes szövegében a mezőgazdasági bizottság megalakításáról szóló szabályrendelet. Együttal a bizottságba Csizsár József v. cz. m., Dézsi Bálint, Török Sámuel, Szabó Dénes, Szöcs János, Nagy Lajos rendes tagoknak. Ifjabb Tóth István, Janesó Mózes szeszgyáros, Kovács Pál póttagoknak megválasztattak.

— Építkezések. A kézdivásárhelyi Rudolf-kórház, ezelőtt 10 évvel egy néhány száz frt alaptőkével kezdte meg működését s nagyérdemű elnöke br. Szankereszty Stephanie buzgó munkálkodása folytán ma már több mint 40 ezer frt alapvagyon felett rendelkezik. Most az intézet elhatározta, hogy helyiségeit kibővíti, vagyis a járványos és fertőző betegségek számára külön pavillont építtet. Elnök báróné a tervezett építkezések keresztülvitelére Kersch brassói városi főmérnököt bizta meg, ki mult esztőtörtökön Kézdivásárhelyt járt és az előleges felvételeket megtette. Ugyanezen alkalommal felvételeket készített a város által építendő új vendéglő és vigadóról is. A jövő esztendő tehát Kézdivásárhelyre nézve nagy jelentőséggel bír, mert egy évtizedre való építkezéseket fog végrehajtani. A már ismert tervek szerint három hatalmas középület és két nagyobb szabású magánépület építése fog jövő tavaszon egyszerre megkezdődni.

— Farsangi kilátások. Minek-utána a jövő évi farsang elég jó hosszú időre szabott, a kézdivásárhelyi közönség ugyancsak siet azt betölteni. Eddig már 6 bál van bejelentve, de ez még kevés, még egy néhány mulatság felett még most tanácskozik a rendező bizottság.

REGÉNYCSARNOK

Haida.

— A „Székelyföld” eredeti regénye. —

Irtá: Hajdó Ödön.
(Folytatás.)

Az asztalka saját magától író írónja gyors, alig hallható dörszölő zörejjel valamit irt.

A mint a zörej megszűnt, mohó kíváncsisággal ugrott fel az öreg asszony, de abban a pillanatban, a mint elolvasta, összeesett.

A márk megremült s hirtelen a komornákat hívta segítségül s midőn az elalélt öreget ágyára helyezték, megnézte az asztalon levő írást, de elolvasni nem bírta, mert az is török írásjegyekkel felett.

Egyedül neje mondhatta volna meg, mi van oda írva, de őt most nem hívhatja el, sőt az ő távolléte is föltűnhetik. Egy gondolata támadt s azt meg is valósította, hirtelenében lerajzolta a jegyeket jegyzőkönyvébe s kiadva a rendeletet, hogy az orvost gyorsan hívják el, visszasietett a terembe, gondolva, hogy majd megfejtí neje a rebust.

Neje a táncz hevtől kipiroltan szebb volt, mint valaha. Lihegve állott meg a márk előtt a mint észre-vette s tánczosának karjára támaszkodva, tudni vágyó hangon kérde

férjétől: holt volt oly soká, mert nem láttam itt?

— A mama rosszul érzi magát k dvesem, nála voltam s orvosért kelle küldenem.

— Hogyan, mi baja van? — kérde megijedve Fiala.

— Hirtelen jött, — mondá röviden a márk, a körülményeket idegenek jelenlétében nem akarva elmondani — azt hiszem, muló idegizgalom az egész.

— Látnom kell — mondá a márk, aggódva s azzal tánczosához fordulva boesánatot kért és férjének intve, hogy maradjon, elsiertet.

A mint belépett anyja hálósobájába, röktön észrevelte a seychographot és sejteni kezdé, hogy valamit kérdezett anyja ettől a hárolábu jövőmondótól. Oda szaladt és elolvasta az írást: „Hullám-sírhába a halott lement, szemfödele a nagy vizözön lett, ringató párnája kagylók halmazza.”

Nem érté. A mint nézte az írást, úgy tetszett neki, hogy ismeri, majd jobban megfigyelve, egyszerre csak fölkiáltott:

— De hisz ez testvérem, Vladil írása!

— Igen — felelé az anyja gyöngé hangon, ki azalatt ájulásából magához tért — az én Vladilom meghalt. Azért volt ma fájdalom szívemben, azért vonult el szemeim előtt ama

látomány. Jer Fiala — folytatá tovább leánya kezét megfogva — ülj ide mellém.

— Itt vagyok kedves anyám — felelt a leány leülve az ágy szélére — de fejsd meg mi történt, mi busítja szíved?

— Ti örömnünnepet ültök — kezdé az öreg asszony — és én gyászolok. Ma este a mint néztem az örömet és boldogságot az arcokon, sötét, nyomasztó bánat lopódzott szívembe, mely lassankint ködöt vont már amugy is gyöngé szemeimre s a terem képe megváltozott. Eltűntek a tánczóal alakok, eltűnt minden s helyette ott álltam egy tengerparton, kopár talajon. Belenéztem a zajgó hullámokba. Vihar volt, még pedig nagy vihar, a milyet nem láttam életemben. Oly magas hullám-hogy rohant felém, mint a milyen a Bin-bin-derek bazilika, tetején egy rozoga esőnakot láttam, a mint aláhull majdnem lábaimhoz. A lélegzetem megállt a rémülettől, testvére-dét, Vladilt, láttam ülni benne többet magával. A mint aláért a esőnak a hegyhátról, beleütődött valamibe és szétört. Eltűntek a habok között a benne ülők, de egyszerre csak kikelt leányom s a esőnak egy deszkájába kapaszkodva, esdőleg tárta felém karjait. En mozdulni nem bírtam, lábam gyökeret vertek, pedig úgy mentem volna segélyére.

Fölbukott egyszer, fölbukott kétszer s megint elmerült a gyarló deszkaszállal; midőn harmadszor láttam, már arca halotté volt s megüvegesedett szeme úgy meredt reám, mintha szemrehányólag mondani akarná: Kegyetlen! Nekem elfacsarta szívem e tekintet, még egy erőszakos kísérlettel próbáltam utána ugrani, hogy megragadjam, de eltűnt ő, eltűnt a tenger, megszűnt a látomány.

Férjed jött hozzám ekkor s bizonyára hallott valamit hangosan kifejezett gondolataimból, hogy fölécsudtam, mert kérdé kiről beszélek. En röviden elmondám balsejtelmemet s elhívtam ide, hogy megkérdezzem asztalomtól leányom sorsát. Ő itt volt és tudja az esetet. Mond, mit kell tennem?

— Ne aggaszd magad, kedves anyám! Egész biztosan megtudjuk holnap. Meg fogom kérni a márkot, hogy sürgönyözzön Fehár Adissa ulemának s ő biztosan ad szeretett testvéremről felvilágosítást. Meglásd, kedves anyám, hogy rénképeid alap-talanok. Nem tudom elgondolni, hogy Vladil mit keresne a tengeren, hová és merre utazna, mert őt nem úgy ismerem, hogy szórakozásai a tengerre vonnák, hisz tudod, hogy mindig félt tőle és hajóra is csak ritkán ült.

(Folytatása köv.)

Alólirott van szerencsém — azon megtisztelő bizalom és pártfogásnál fogva, melylyel eddig kitüntette lettem — úgy a helybeli, mint vidéki nagydírmű közönség szíves figyelmébe ajánlani a kézdivásárhelyi piezon Szabó Mózes ur házában már 10 év óta fennálló, gazdagon felszerelt üveg-, porcellán-, petroleum-lámpa-, fűszer- és gyermekjáték-üzletemet, melyben karácsonyi és újévi ajándékoknak igen alkalmas, felnőttekre is meglepő

DISZMÜÁRUK

állnak rendelkezésre, melyeket jó forrásból szereztén be, nagy választékban tartok raktáron s ennél fogva meglepő olcsó áron adhatok t. vevőimnek.

Különösen figyelmébe ajánlom a mélyen tisztelt szülőknek és mindazoknak, kik gyermekeiknek meglepetést óhajtanak szerezni, nagyon dus választéku

Gyermekjátékszer-raktáromat

melyet helyiségem szűk volta miatt a karácsonyi időnyre a Jakab István ur házában bolti helyiségébe helyeztem el, a hol a legesinosabb és meglepetésekre kiválóan alkalmas tárgyak, igen olcsó árak mellett, beszerezhetők.

Fentnevezett mindennemű árucikkeimet nagy mennyiségben, kitűnő forrásból szereztén be, azon kellemes helyzetben vagyok, hogy úgy olcsóság, mint minőség tekintetében a helybeli, mint nagyobb városok piaçaival szemben kiállok a versenyt.

Legfőbb törekvésem volt eddig s az leendő ezután is, hogy a n. é. közönség igényeinek minden tekintetben megfeleljek s így bizalmát jövőre is fentartsam, miért is szíves pártfogását kérve, maradtam

Kiváló tisztelettel

JANCSÓ GYULA

kereskedő.

Többek között bátor vagyok még figyelmébe ajánlani szintén igen nagy választéku

KONYHAEDÉNYEIMET

és

porcellán-áruimat,

melyek tekintetében üzletemben a legelőnyösebben fedezheti szükségleteit.

Sz: 8050—94.

Pályázati hirdetmény.

Osdola székhelyvel, ezen és Kézdi-Martonos községből alakított közjegyzői csoportban a közjegyzői állomás lemondás folytán üresedésbe jöven — betöltendő, melyre ezennel pályázatot hirdetek

Ezen állomással 400 frt fizetés 60 frt lakbér átalány és K.-Martonos községtől 20 frt fuvardíj átalány, valamint a vármegyei törvényhatóság által alkotott szabályrendelet szerint magán munkák teljesítéséért engedélyezett díjak élvezete jár.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állomásra pályázni óhajtanak, miképp az 1886. évi XXII. t.-cz. 74. §, az 1883. évi I. t.-cz. 6. §. szerinti minősíttségüket, nagykorúságukat, eddigi hivatali alkalmaztatásukat és társadalmi magaviseletüket feltüntető bizonylatokkal felszerelt kérvényeiket 1895. évi január hó 10-ig alattírtat hoz annál bizonyosabban adják be, mivel később beérkezett pályázati kéresek figyelembe vételét nem fogadják. K.-Vásárhelytől 1834. évi deczember hó 9-én.

Gábor Péter
főszolgabíró.

A Richter-féle horgony köépitőszekrények

valódi minőségben Kézdi-Vásárhelytől csak

JANCSÓ GYULA DISZMÜ- ÉS JÁTÉKSZER-ÜZLETÉBEN kaphatók.

A Richter-féle Horgony-Köépitőszekrények

mint azelőtt pártalanok a maguk nemében: három éven felüli gyermekek számára a legkedveltebb karácsonyi ajándék. Olcsóbbak mint bármely más játék, mivel sok éven át eltarthatnak és még hosszabb idő múlva is kiegészíthetők és nagyobbíthatók. A valódi Horgony-Köépitőszekrények

Horgony-Köépitőszekrények

az egyedüli játék, a mely valamennyi országban osztatlan dícséretet talált, és mindnyájak által a kik ismerik, meggyőződéssel továbbajánlatik. A ki ezen, a maga nemében pártalan játék és foglalkoztatásért még nem ismeri, az hozassa hamarjában az alant jegyzett cég által az új, gazdagon illusztrált árjegyzéket és olvassa az abba nyomtatott felelő kedvező bírálatokat. — Bevásárlás alkalmával határozottan: Richter-féle Horgony-Köépitőszekrény kéréndő és minden egyes szekrény Horgony gyárjegy nélkül, mint nem valódi, keményen visszautasítandó; a ki ezt elmulasztja, könnyen kaphat kevesebb értékű utánezatot. A valódi Horgony-Köépitőszekrények 35 kr., 70 kr., 80 kr., 5 frt és magasabb áron — a finomabb játékszerüzletekben készletben vannak. —

Uj! A Richter-féle Türelmi játékok: Columbus tojása, Villámhárító, Haragtörő, Gondúzó, Pythagoras stb. Az új füzetek, kétszáz játékok feletti érdekes feladatait is tartalmazzák. Egy játék ára 35 kr. Csak a „Horgonynyal” ellátott játék valódi!

Richter F. Ad. és társa.

Első osztr.-magy. csász. és kir. szabadalmi köépitőszekrény-gyár.
Wien, I. Nibelungengasse 4. Rudo'stadt. Nürnberg. Olten, Rotterdam, London E.C., New-York.

!Négy regény ingyen!

Felhívás

a művelt magyar olvasó közönséghez!

A „Képes Családi Lapok” jelenleg már az ország minden vidékén a legtöbb művelt magyar család rendes házi barátja.

Köszönetet és elismerést az által ért el, hogy minden hazafias irányban s úgy van szerkesztve, hogy a serdülő leánykának is bátran a kezébe lehet adni, s a mellett az atyák, anyák és nagyanyák is mindig megfelelő szórakozást és hasznos olvasmányt találnak benne.

A „Hölgyek Lapja” című melléklet, a női tanácsadója és szellemi titkára. A „Regénymelléklet” évente négy díszes regénnyel ajándékozza meg előfizetőit, szép színes borítékkal, melyeknek egyenkénti bolti ára 1 frt, tehát összesen négy forint.

A „Boríték” tele van szórakoztató talányokkal s mulattató apróságokkal, kérdésekkel, feleletekkel, egyszóval a „Képes Családi Lapok” a legártalomdusabb, a legelőnyösebb szépirodalmi képes hetilap.

A képek a legelső művészek eceténél köszönik létüket. A „Hölgyek Lapja” mellékletünknek dívatképei mindig a legjobb dívatnak mintái; így az 1895-ik évi első szám a következő tartalommal jelent meg:

„Házsmár és társa” regény Beniczkyné Bajza Lenkétől; „Újév” költemény Ábrányi Emiltől; „A befelé fordított kép” novella Murai Károlytól; „A nő feladata” dr. Turnowsky Mórtól; „A sötét világ” Tolnay Lajostól; „Az ifjú anya” költemény dr. Feleki Sándortól; „Az álom” G. Dicszeghy Mórtól; „Bál után” Meszáros Sándortól; „Az időről” szatira Jámor Lajostól; „A szép színésznő” regény Rudnyánszky Gyulától.

Előfizetési árak:

a „Hölgyek Lapja” dívat- s „Regény”-melléklettel együtt

Égész évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.

A „Képes Családi Lapok” hetilapból mutatványszámokat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, a kik ezírárt — legzélszerűbben levelezőlapon — hozzáférnek.

A ki bárom új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget utalványon egyszerre beküldi, annak elismerésül egy díszes emlékkönyvet” küldünk.

A ki az egész évre szóló hat frtyi előfizetési összeget, 80 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt küldünk; a ki 3 frt előfizetési összeget 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 2 regényt küldünk elismerésünk jeléül és a ki csak 1 frt 50 krnyi negyedévi előfizetési díjat 20 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak a kiadóhivatal egy regényt küld jutalmul.

A „Képes Családi Lapok”

kiadóhivatala

121. 1—6.

Budapest, Vadász-utca 14. sz. saját házában.